Aquesta lamentació la repetim els escaquistes en tres circumstàncies: 1) jugada guanyadora pròpia que se'ns escapa, 2) jugada guanyadora de l'adversari que per la seva dificultat no hem considerat i 3) "jugada tonta" que tira per terra una partida (un doble, una clavada, un mat...). Segur que sabeu de què parlo.

Jugada pròpia que se'ns escapa

Partida de la setena ronda de l'Obert Ciutat de Girona. El blanc ha llançat un atac decidit a l'enroc negre entregant un àlfil per alguns peons. En les bestretes de temps el blanc no remata. Aquella jugada que no vaig veure...

